

A Pécsi Ítéltábla Dr. Kiss Gábor Mihály ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya (címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértésnek megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék .../18-II. számú ítélete ellen az alperes által 19. és 21. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.000 (ötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ... Járásbíróság 2015. december 8. napján kelt .../27. számú ítéletével kötelezte ... alperest, hogy fizessen meg a ... szám alatti társasház felperes részére 323.433,- Ft tőkét és annak 2009. május 15. napjától a kifizetés napjáig járó, törvényes mértékű kamatát. A **alperes neve**, mint másodfokú bíróság a .../3. számú végzésével az alperes ítélet elleni fellebbezését hivatalból elutasította, az elsőfokú ítélet 2016. január 29-én jogerőre emelkedett.

A jogerős ítélet indokolása szerint a bíróság a perben ... igazságügyi könyvszakértő kirendelését megelőzően felperes neve igazságügyi könyvszakértőt (a jelen per felperesét) rendelte ki, azonban szakértői véleményét nem fogadta el, mert - álláspontja szerint - a szakértő a feladatán túlterjeszkedett, a bíróság által meghatározott feladatot nem végezte el. Az ítélet indokolása utalt arra is, hogy a bíróság hivatalos tudomása szerint ... alperes és felperes neve szakértő között személyes összefonódás is fennállhat, ugyanis ... alperes (az ítéletben tévesen felperes) és az igazságügyi szakértő számos pert indítottak társasházak ellen, mellyel kapcsolatos tárgyalásokat hallgatóként kölcsönösen figyelemmel kísérik.

A felperes szerint az alperes őt, mint perben eljáró szakértőt rossz színben tüntette fel, amikor ítéletében a fenti állítást tette. A tényállítás valótlan, azzal az alperes megsértette a felperes becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait. A sérelmezett mondat azt sugallja, hogy a felperes nem tartotta be a szakértőkre vonatkozó etikai szabályokat, összefonódásban áll ...nal, mégsem utasította el a kirendelést, amiből az a következtetés vonható le, hogy elfogult szakvéleményt adott. Az alperes által a felperesre tett kijelentés káros hatással van a felperes további

szakértői munkájára, mivel a munkájának tisztességét kérdőjelezi meg. Utalt a felperes arra is, hogy az ítélet meghozatala óta nem kapott új szakértői kirendelést.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2015. december 8. napján kelt .../27. számú ítéletben a felperest mint a perben eljáró szakértőt rossz színben tüntette fel, amikor az ítélet 3. oldalán, az indokolás részben valótlanul állította, hogy: „Mindamellett a bíróság hivatalos tudomása szerint az alperes, illetve felperes neve szakértő között személyes összefonódás is fennállhat, ugyanis a felperes (helyesen: alperes) és az igazságügyi szakértő számos pert indítottak társasházak ellen, mellyel kapcsolatos tárgyalásokat hallgatóként kölcsönösen figyelemmel kísérik.” Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől. Kérte továbbá, hogy kötelezze a bíróság az alperest 200.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére; illetőleg perköltség viselésére.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Állította, hogy nem valósult meg alperes részéről, sem a felperes becsületének, sem a jóhírnevének megsértése.

Az alperes ítéletében a jogszabályoknak megfelelő értékelő tevékenységet fejtett ki, nem lépte túl a véleménynyilvánításhoz fűződő jog határait, az megfelel az emberi gondolkodás és ítéletalkotás elemi szabályainak. A sérelmezett mondatban megvalósuló véleménynyilvánítás kifejezőmódjában nem tekinthető indokolatlanul bántó, megalázó tartalmúnak. A felperesre tett értékítélet nem valótlan és nem hátrányos. A való tényekből levont tartalmi következtetés, amennyiben az nem okszerűtlen, a jóhírnév megsértésének megállapítására nem ad alapot.

Állította, hogy a vitatott értékítélet kinyilvánításának kizárólagos oka és célja az volt, hogy a bíróság a jogszabályi előírásoknak megfelelően eleget tegyen indokolási kötelezettségének, megfelelő indokát adja a bizonyítékok mérlegelése alapján meghozott döntésének. Utalt arra is, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 119. § (1) bekezdése szerint bírói tevékenység során hozott ítélet csak a perben érintettek szűk köréhez juthat el. Az ítélet nagy nyilvánosságot csak anonimizált formában kaphat, amelyből a per résztvevőinek kiléte nem derül ki. Amennyiben az ítélet megállapításai a nyilvánossághoz nem juthatnak el, a felperest nem érheti sérelem.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2015. december 8. napján kelt .../27. számú ítéletében a felperest, mint a perben eljáró szakértőt rossz színben tüntette fel, amikor az ítélet indokolásában, a 3. oldalon az alábbi - valótlan - állítást tette: „Mindamellett a bíróság hivatalos tudomása szerint az alperes, illetve felperes neve szakértő között személyes összefonódás is fennállhat, ugyanis a per alperese és az igazságügyi szakértő számos pert indítottak társasházak ellen, mellyel kapcsolatos tárgyalásokat hallgatóként kölcsönösen figyelemmel kísérik.”

Kötelezte az alperest a felperes részére sérelemdíj jogcímén 200.000,- forint, és perköltség címén 36.000,- forint megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok alapján megállapította, hogy a felperes több ízben indított peres eljárást társasház ellen, amelyek közül két tárgyaláson ... is részt vett hallgatóként. Az alperes ugyanakkor nem tudott olyan tárgyalási jegyzőkönyvet csatolni, amelyből az lenne megállapítható, hogy a ... által indított peres eljárások valamely tárgyalásán felperes neve felperes részt vett volna hallgatóként. Nem helytálló ezért az alperes jogerős ítéletének az a megállapítása,

hogyan ... és felperes neve felperes hallgatóként kölcsönösen figyelemmel kísérték az általuk a társasházak ellen indított peres eljárásokat.

Utalt arra, hogy az alperesi ítéletben szereplő indokolás nem felelt meg a jogszabályi feltételeknek, ugyanis feltételez valamit, aminek a valóságtartalmáról a bíróság nem győződött meg. E feltételezésre véleményt alapít, amelyet a szakértő elfogultságának alátámasztására fogalmaz meg, és amely a perben kirendelt két szakértő szakvéleménye közül a másik szakvélemény elfogadásának alátámasztására szolgált.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes előadása szerint ...t egy igazságügyi könyvszakértő kollégája útján ismerte meg, köztük rokoni, baráti kapcsolat nem áll fenn, egyéb olyan körülményre sem derült fény, amely miatt a felperestől tárgyilagos szakvélemény adása ne lett volna várható. Megállapította ezért, hogy az alperes előtt folyamatban volt perben a felperes, mint szakértő nem volt kizárt: kizártságot az alperes bizonyítani nem tudta.

Az elsőfokú bíróság kifejtette ugyanakkor azt is, hogy a szakértő elfogultságát az alapügyben eljáró bíróságnak kellett volna vizsgálnia. Az alperesnek - amennyiben kételye merült fel a szakértő elfogultságát illetően - kötelessége lett volna a felperest e körben megnyilatkoztatni és amennyiben valóban elfogultnak tartja, őt az eljárásból kizárni.

Megállapította, hogy az alperes a keresettel sérelmezett kijelentéssel valótlan tényállítást tett, amely ugyan kifejezőmódjában nem tér el a társadalmi elvárásoktól, tartalmában azonban a felperesre nézve sértő megállapítást tartalmaz. Rögzítette ugyanakkor azt is, hogy az alperes által alkalmazott értékítélet kifejezőmódjában ugyan nem tér el a társadalmi elvárásoktól és a jogszabályi előírásoktól, azonban tartalmában mindezeknek nem felel meg, ezért a jóhírnév megsértésének megállapítása iránti keresetnek helyt adott, míg a becsülethez fűződő jog megsértésének megállapítása iránti kereseti kérelmet elutasította.

A megállapított jogsértéssel arányosnak találta a felperes 200.000,- Ft-os sérelemdíj követelését. Az összeg megítélése során bizonyítottság hiányában nem értékelte azt, hogy a felperes az alperesi jogsértés folytán további károkat (további rendszeres kirendeléseivel elvesztését) szenvedett.

A felperesnek a jogsértés abbahagyására, illetőleg a további jogsértéstől való eltiltásra irányuló kereseti kérelmét is elutasította, figyelemmel arra, hogy a jogsértés nem folytatódik, további hasonló jogsértéstől nem kell tartani.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása, valamint a felperes perkielégben való marasztalása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést, a kereset maradéktalan teljesítése iránt a felperes élt csatlakozó fellebbezéssel. A felperes csatlakozó fellebbezését a másodfokú bíróság 8/I. sorszámú jogerős végzésével elutasította.

Az alperes a fellebbezése indoklásában arra hivatkozott, hogy a számú perben az alperesnek a felperes szakértőként történt kirendelése után jutott a tudomására, hogy a felperes és ... alperes korábban ismerték egymást, felperesként azonos tárgyú pereket is indítottak. Ezek alapján következtetett arra, hogy a felperes, mint a perben kirendelt szakértő és ... alperes között összefonódás is fennállhat. Ezért a felperest, mint szakértőt a Pp.178.§ (1) és (3) bekezdése valamint a 13.§ (1) bekezdés e) pontja alapján az eljárásból - a .../27. számú ítéletből kitűnően - tartalmilag kizárta. A kizárásról az alperes ugyan alakszerű határozatot nem hozott, de az ítélet indoklásában okszerű indokát adta a kizárásnak. Az alperesnek a szakértő kizárására vonatkozó döntése és a

választott eljárásjogi megoldás abban a perben, az ügy érdemében meghozott határozattal szemben indított jogorvoslati eljárásban lett volna felülbíráható, a személyiségi jog megsértése iránti perben azonban alappal nem sérelmezhető. Az elsőfokú bíróság ezért a személyiségi jogi per keretein túlterjeszkedett, amikor azt vizsgálta, hogy az alperesi bíróság az alapperben a szakértő elfoglaltságának kérdését miként intézte.

Előadta, a személyiségi jogi per tárgyát kizárólag az képezi, hogy az alperesi bíróság ítéletének indokolásából a felperes által kifogásolt mondattal az alperes megsértette-e a felperes személyiségi jogát. Véleménye szerint a bizonyíték értékelése során a szakértői véleménnyel és a szakértő személyével kapcsolatban kialakított, tényeken alapuló bírói álláspont nem lehet személyiségi jogot sértő, a felperes által sérelmezett mondat a jóhírnév megsértésre alkalmas tényállítást nem tartalmaz, ilyen tényállítást a felperes nem bizonyított. A sérelmesnek állított mondatban az „összefonódás fennállhat” kifejezés nem más, mint egy vélemény (értékképlet). Ezt a véleményét az alperesi bíróság tények (a felperes és ... több azonos tárgyú pert indított, a perekkel kapcsolatos tárgyalásokat hallgatóként kölcsönösen figyelemmel kísérték) alapulvételével alakította ki. Ha a kölcsönösség nem lenne megállapítható, önmagában a „kölcsönösen” szó használata nem sérti a személyiségi jogot. ... megjelenése a felperes által indított perek tárgyalásán önmagában, a kölcsönösség bizonyítása nélkül is elegendő az „összefonódás fennállhat” értékképlet levonásához és a szakértő jogszerű kizárásához.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezéssel érintett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

Az alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felperes által a keresetében sérelmezett kijelentés az alperes véleménye, amely nem sérti a felperes személyiségi jogait.

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III.7.) AB határozatában a korábbi gyakorlatában, valamint az EJEB esetjogában megjelenő - és a fejlett demokráciák által közösen vallott - elvi tételeket is figyelembe véve értelmezte az Alaptörvény IX. cikkében foglalt szólás- és sajtószabadságot. Rögzítette, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog kitüntetett helyet foglal el az Alaptörvény alapjogi rendjében. A véleményszabadságnak ez a kitüntetett szerepe kettős igazolással bír: mind az egyén, mind pedig a közösség szempontjából különösen becses jogról van szó. A szabad szólás lehetősége egyrészt nélkülözhetetlen az egyéni autonómia kiteljesítéséhez, hiszen a személyiség kibontakoztatása teljes mértékben elképzelhetetlen anélkül, hogy bárki szabadon, tartalmi kötöttségek nélkül közölhesse másokkal nézeteit, gondolatait. A szabad személyek szabad önkifejezése az Alaptörvényen alapuló alkotmányos rend egyik lényegi eleme és értelme. Másrészt a szólásszabadság a demokratikus, plurális társadalom és közvélemény fundamentuma. A társadalmi, politikai viták szabadsága és sokszínűsége nélkül nincs demokratikus közvélemény, nincs demokratikus jogállam. A demokratikus közvélemény azt kívánja meg, hogy a társadalom valamennyi polgára szabadon fejthesse ki gondolatait, és ezzel a közvélemény alakítójává válhasson. A közösség szellemi gazdagodására a véleményszabadság széles körű biztosítása vezet,

hiszen a téves, elvetendő nézetek kiszűrése is csak nyílt közvitában lehetséges. A szólásszabadság szubjektív jogának biztosítása mellett tehát az államnak a demokratikus közvélemény kialakulása és fennmaradása érdekében is örködnie kell a véleménypluralizmus fölött.

A bíróság feladatát az irányadó jogszabályok az alábbiak szerint határozzák meg:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A Pp. 3. § (1) bekezdése szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróságok a vitássá tett vagy megsértett jogról, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról - törvényben szabályozott eljárás során - véglegesen döntenek.

A fentiek értelmében büntető ügyekben a vád, polgári ügyekben a felek által előterjesztett kérelmek elbírálása, a jogviták eldöntése a bíróság feladata, amely az ítélet meghozatalával történik meg.

A Pp. 221. § (1) bekezdése alapján az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A felek jogvitájában való döntést a per adatai alapján kell indokolni, a hivatkozott jogszabályok alapján. A véleménynyilvánítás joga a bírót is megilleti, de a bíróság nem nyilváníthat személyes véleményt ítélete indokolásában.

A Ptk. 2:45.§ (2) bekezdése szerint jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

„A hírnév a társadalmi gyakorlatban keletkezik, a társadalom tagjainak a tudatában él, létezik, tehát emberi tudattartalom. Ezért a hírnév létrejöttében, alakulásában, megőrzésében fontos szerepük van a társadalmi érintkezéseknek, hatásoknak, elsősorban a tudattartalmat befolyásoló közléseknek. A személy hírnevét a személyre, a személy társadalmi magatartására vonatkozó tény- és adatközlések határozzák meg. Társadalmi érdek, hogy ezek a közlések híven jellemezzék a személyt, a valóságot fejezzék ki. Csak így lehet a személy képe a társadalmi értékelés reális alapja, csak így juthat valódi

értékének megfelelő szerephez a személy a társadalomban." (Törő Károly: Személyiségvédelem a jogban. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest, 1974, 353. o.)

A személyre vonatkozó, objektíve valótlan tényállítást kifejező közlés akkor minősül jogsértésnek, ha a közmegítélés szerint a tényállítás alkalmas arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Az elbírálás szempontja tehát nem a sértett érzékenysége, hanem a közfelfogás. Ugyanakkor a hírnévrontás nem „eredmény-deliktum”, azaz megvalósulásához nincs szükség arra, hogy a hátrányos eredmény, a sértett társadalmi megítélésének negatív változása ténylegesen be is következzen, elég, ha arra objektíve alkalmas a hírnévrontó valótlan közlés.

A jóhírnév megsértése a Ptk. 2:45.§ (2) bekezdésében megjelölt magatartásokon kívül egyéb módon is megvalósulhat.

A felperes keresetében megjelölt kijelentésből tényállításnak minősül az, hogy „az alperes illetve felperes neve szakértő a felperes (helyesen: alperes) és az igazságügyi szakértő számos pert indítottak társasházak ellen, mellyel kapcsolatos tárgyalásokat hallgatóként kölcsönösen figyelemmel kísérik.”

A fenti tényállításból az alperes által levont vélemény az, hogy „az alperes, illetve felperes neve szakértő között személyes összefonódás is fennállhat”.

A fenti vélemény önmagában nem indokolatlanul bántó, sértő, vagy megalázó ugyan, de a kifejtettek szerint nem helyén való, egyben alkalmas a felperes jó hírnevének rontására.

A felperes az alapperben igazságügyi szakértőként járt el, tevékenységére vonatkozott a Magyar Igazságügyi Kamara 2014. május 24. napjától hatályos Etikai Kódexe.

Az Etikai Kódex 8.§-a a pártatlanság követelménye körében kimondja, hogy:

- (1) A szakértő a tevékenységét kirendelés vagy megbízás alapján a tevékenységgel érintett felek érdekeitől függetlenül, pártatlanul köteles végezni.
- (2) A szakértő tevékenysége során köteles valamennyi általa ismert, és megismerhető - a tevékenységével érintett ügy szempontjából lényeges - adat felhasználásával teljeskörűen, tárgyilagosan eljárni.

Az Etikai Kódex 2.§-a tartalmazza az összeférhetlenségre vonatkozó előírásokat:

- (1) Összeférhetlenség esetén a szakértő köteles a kirendelést, illetőleg a megbízást visszautasítani.
- (2) Amennyiben a szakértő a kirendelés vagy megbízás ellátása (teljesítése) során válik összeférhetlenné, ezt a körülményt köteles kirendelőjével, megbízójával haladéktalanul közölni, és a kirendelés vagy megbízás teljesítését a továbbiakban megtagadni.
- (3) Összeférhetetlen, és az ügyben, mint szakértő nem járhat el:
 - a) polgári peres eljárásban
 - ad) ha tárgyilagos szakvélemény adása egyéb okból nem várható.

Az alperesnek az alapperben hozott ítélet indokolásába foglalt az a vélemény-nyilvánítása, hogy „az alperes, illetve felperes neve szakértő között személyes összefonódás is fennállhat” azt sugallja, hogy az összeférhetlenség fennállhat, azaz fennáll a lehetősége annak, hogy a szakvélemény nem objektív, nem tárgyilagos, befolyásolta a szakértő véleményadását a közte és az alapper alperese közötti személyes ismeretség, azaz a szakértő nem a rá vonatkozó etikai kódex előírásai szerint járt el, ez pedig az igazságügyi szakértő felperes jó hírnevéhez fűződő személyiségi jogát sérti.

Tévesen hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az alperes az ítéletében a szakértő felperes kizárásáról határozott volna.

A Pp.178.§ (3) bekezdése értelmében a bíróság hivatalból ügyel arra, hogy kizárt szakértő az eljárásban ne vegyen részt. A kizárási okot maga a szakértő, valamint a fél köteles a bíróságnak haladéktalanul bejelenteni; ha a bejelentés a szakértő véleményének előterjesztése után történt, a bíróság a vélemény figyelembevételével dönti el, hogy más szakértő meghallgatása szükséges-e.

A (4) bekezdés alapján a bíróság a kizárás tárgyában a felek és a szakértő meghallgatása (113. §) után határoz; határozata ellen külön fellebbezésnek helye nincs. Ha a szakértőt a megkeresett bíróság rendelte ki, a kizárás felől is ez határoz; ha azonban a kizárási okot a szakvélemény előterjesztése után jelentik be, a (2) bekezdés alkalmazásával a perbíróság dönt.

Az alperes a 2015. február 10. napján megtartott tárgyaláson (.../4. jegyzőkönyv 2. o.) arról tájékoztatta a peres feleket, hogy a rendelkezésre álló szakértői véleményben a szakértő túlterjeszkedett a feladatán, az általa elvégzendő feladatokat azonban nem végezte el, ezért a perben a rendelkezésre álló adatok alapján dönthet a bíróság. A felperes ezen a tárgyaláson megfontolás tárgyává tette, hogy kér-e új szakértőt.

... alperes 2015. április 28-ai .../13. számú beadványában kért tájékoztatást arról, hogy a szakértő vizsgálatában hol lépte túl a hatáskörét, pontosan mi indokolja az új szakértő kirendelését.

Az alperes a .../14. számú iratban tájékoztatta ... alperest arról, hogy a 4. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldalán tájékoztatta a feleket annak tényéről, hogy a szakértői vélemény aggályos, ezért új szakértő kirendelésére van szükség. A bíróság e tájékoztatást a Pp.183.§ (3) bekezdésével összhangban tette meg.

A Pp.183. § (3) bekezdése szerint, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az számú perben az alperes nem döntött a szakértő felperes kizárásáról, szakvéleményének mellőzését nem a kizárás, hanem a szakvélemény aggályos volta indokolta.

A kifejtettekre tekintettel érdemben is helyes az elsőfokú bíróság ítélete, ezért az a másodfokú bíróság a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet, és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely a felperes jogi képviselőjének munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2019. június 19.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Krastenics Ildikó s.k. bíró